

מר
מונטריאל

שלום וברכה:

מאשר אני קבלת מכתבו מחודש זה, וחוכנו בנוגע לעשות זכרון להגזירות
בדורנו הנק' בשם "שואה".

וכבר נדבר עד"ז רבות. וסובך אשר בנוגע למעשה, לכל לראש תלוי זה
בדעת רבנים מורי-הוראה בישראל, ולאחרונה דנו בזה באגודת הרבנים דארה"ב
וקנדה, ונחפרסם ג"כ במכ"ע. ואם רוצה בידיעות יותר יכול לפנות ישר
אליהם.

כיון שהכל בהשגחה פרטית, וכתב לי, אולו רמז בזה שעלי לנצל הזדמנות
זו לכתוב אליו, עכ"פ בקיצור, בתוכן דלהלן, ותקותי אכר מתאיכ להוראה
תורתנו, הורה חייס, הוראה בחינם, שהמעשה הוא העיקר, יפעול בזה בכיסב
יכולתו, והוא:

ובהקדמה: מוכן אשר הכלל האסור, המעשה הוא העיקר, הרי זה גם בנוגע
לעניני זכרון ומזכרה, ובפרט בנוגע למאורע הכי מבהיל כהנ"ל לכלל ישראל.
והכוונה הכופית בזה היא לא רק לקיים "לא תשכח", אלא בעיקר לשלול אותן
הסיבות המביאות לתוצאות בדוגמת האסור, ואפילו בטמרים הרבה קטנים מהם,
הי"ל"ת.

וכדברי הרמב"ם, מורה הנבוכים בדורו ובכל הדורות, בנוגע לכל צרה
שלא הבוא ח"ו, שהכוונה שירוהמו מן השמים וכו"ס "ייהפכו יכית אלן ליסיס
טובים ויכי ששון ושמה" (ראה הל' תעניה להרמב"ם, בתחילהן ובסיומן).

מאורע האסור קשור בזה שנמצאים אנו בגלות, ובגלות עצמה - בחושך כפול
ומכוסל וכו'. ועל ידי עשי' להחליש ועד לבטל סיבת הגלות, כאו"א כאיס
פרטי, שהוא ג"כ חלק מכלל ישראל, הרי כל פעולה בזה חשובה ומצטרפת לחשבון
גדול, ובפרט כשהיא נעשית בחיות וכוללת השפעה על הסביבה, מתאים לכלל גדול
שבמורה ואהבה לרעך כמות, שמהם יראו וכן יעשו.

וכיבה הגלות הרי ידועה, מפני הפאינו גלינו מארצנו, ומטילא ידוע גם כן
אופן ביטולה, ובלשון הרמב"ם ישראל עוטיין השובה ומיד הן נגאלין בגאולה
האכהית והשליכה על ידי משיח צדקנו.

בכבוד ובברכה

בקשר ליום הבהיר ח"י אלול וקביעות מועדי חדש תשרי הבע"ל ביום הש"ק, הננו מדפיסים בזה שלשה פנינים נבחרים מכתב ידו הקדושה של כ"ק אדמו"ר זי"ע:

א. צילום מעתון "שערים לנוער"

1234567

צילום מעתון "שערים לנוער" שיצא לאור בארץ הקדש, לשבוע דפ' וארא, תשי"ב. ודבר בעתו, יום ההילולא של אדה"ז - הכתבה דן בפרטי תולדות אדמו"ר הזקן.

לאחרי שיצא לאור הואיל כ"ק אדמו"ר להעיר איזה הערות על הפרטים בהכתבה, בהדגישו קו להורות המילה שעלי' מעיר בהערותו (על פתק בפני עצמו).

1234567

1234567

ב. צילום אגרת קדש מכ"ק אדמו"ר זי"ע

צילום אגרת קדש מכ"ק אדמו"ר זי"ע (נדפס באגרות קדש - כ"ק אדמו"ר זי"ע - ח"ו ע' רפה). בצילום שלפנינו נראה קטע שהוסיף הרבי בכתי"ק בסיום המכתב, בקשר מעלת גידול זקן.

ג. הגהות בכתי"ק כ"ק אדמו"ר זי"ע על חוברת "שמועסן"

כידוע הי' נהוג אצל כ"ק אדמו"ר זי"ע להגיה כל חוברת של "טאלקס ענר טיילס" (שיחות לנוער באנגלית), שיצא לאור בכל חדש. אמנם מעט ידוע על זה שכ"ק אדמו"ר הי' נוהג להגיה בהזדמנויות רבות אין ספור, גם חוברות ה"שמועסן".

לפנינו צילום מעמוד "שמועסן" (חדש תשרי תשכ"ז) שבו מופיעה לקט הלכות על חג הסוכות והערות כ"ק אדמו"ר על פתק המצו"ב. כ"ק אדמו"ר מעיר להזכיר הוספת הלכות שונות ביחס לראש השנה וחג הסוכות שחל בשבת. ולרגלי קביעות מועדי חדש תשרי שנת תש"ס הבע"ל שחלים ביום הש"ק, צירפנו בזה צילום כתי"ק זה.

ר' שניאור זלמן זצ"ל

אחד לחמשה

ת"ת 1234567

יכול להספיק לשניהם, אבל אם הקני צריך להם לפי השף וכדומה, הוא קינם למבויש כבוד ונכח משפחה, בשר ודגים וכל מטעמים של עצמו. כמו כן תהן תקנות בעסקי צבור, לכל יעשוק איש את רעהו.

תנועת החסידות עוררה בראשית הנסדה, התנגדות גדולה בקרב גדולי ישראל, כי הם חששו שתנוצר "בת" חדשה אשר סופה מי ישינה. ואנשים רעים באו לפני רבי אליהו הגאון מוילנה והעלילו עלילות שקר על החסידים. והגיעו הדברים עד לידי "החרם" שהכריזו על ידי רבני הדור, ונתמך על ידי הגאון מוילנה.

כאשר שמע ר' ש"ז על "החרם" מהר לנסע אל הגאון לשדלו לחזור בו מהקדמתו, אבל גדול כוחה של לשון הרעה, והגאון לא נכנע להקנס, למרות זאת קתב

שתיים-עשרה שנה רצופות, הנה המגיד אהבו מאוד, ובצאתו לבנו ז"ל: "נע כי שקול דעתו של ר' זלמן היא נבואה קטנה".

מיסודה של החסידות היתה גם כן, העלית לארץ ישראל, וכך עלתה קבוצה גדולה של תלמידי הבעש"ט ובראשם ר' מנחם מענדל מויטבסק. העליתה הוואה ידועה בשם "עלית החסידים", וגם ר' אהרן אהרן ורע"י שכל הסביבה באווייער בוואלד יאן ה' אתם את הברכה ואלו ואלו עד העולם ז"ל ש"ס האמו אעלה וישכל את אעורי רוח נחלתם אלה תתנוקות בעינין ישראל עוה"ב מראש מנחם עת יסורן ולא אפרין עוה"ב אטובת הלא וזגרות הי"ט עם עני צאן קדשים ויכילה הא"י יבנה גו שתיחם אעורי עוה"ב רחמי רבט מעור הרחמי וברכה על כל יי"קור הברכה והחמי והלא אשה נשמה הטל וס"א אר"י ואלה לזכור אמן באמו מו ברוך ה' ואלה

המקסימיליה של הרבי

ר' ש"ז לכל חסידיו, לאן להשיב לרודפיהם דבר, ולהיות מן הנעלבים ואינם עוזבים. והשנאה הלקה ונדלה, נלכו אנשים רעים (ולשינו על רבי שניאור זלמן בפני משפחת רוסיה, כי הוא עומד בקשרים עם משפחת תורכיה עונתה. והוכחה, כי הוא שולח כסף לארץ ישראל. שהיתה אז חלק מתורכיה, ובאקרו חג של סכות שנת ת"ק"ט, שחל (ביום חמשי בא פליגת שוטרם ואקרו את הרב, להוכילו לעיר המדוכה פטרבורג (היום היא גז'י"ה לנינגרד) למשפט.

הדרך משל הרב עד פטרבורג היא רחוקה, ימים ההם עוד לא היו אמצעי תחבור מכוניים כמו היום (רכבת או אוטו) וא' הדרך פשוט בעגלה עם סוסים, והיא כה ימים מספר. (ה' ר' בעמוד י"ב)

חמש-עשרה דבר היה מפרסם כגדול בתורה ובחכמה, ואחד מצערי העיר (רוסקה) בחר בו, וקחו להסדן. וכל מחסורו עליו, נתי עוסק בחורה יומם וזללה, וכל דבר קשה היו כביאים אליו והוא היה מבאר להם באר היסב. בתקופה ההיא החלה להתפשט תנועת החסידות מיסודו של רבי ישראל בעל שם טוב אשר בברה ערך צבדות ה' מתוך שמהה על צומות וסגופים שהיו גוהגים אז, והרגישה את "כנות הלב". שכל יהודי בין החשוב ובין הפשוט יכול לעבוד את ה' אם רק ירצה, נוסף לרעיונות העמוקים בחורת הקבלה שהם הפיצו. רבי שניאור זלמן התקרב לחסידות, ונסע למגיד ממורזין, תלמידו של הבעל שם טוב, למוד אצלו קבלה וחסידות, והוא היה אז בן שלשים וישיב אצלו

מסוד חכמים קטנים

ה ס ו ס ו ה ה מ ו ר

שתאם הסוס נתקל באבן — ונפל. אז
הבין האב, כי שני סוסים, זה על גלגל
הסוסים וזה על האבן, אף סוס עם
הסוס, כלום איש לרעהו נזרז? און הבין
האב בדיוק מה שחושב הסוס — כל
ימיו אותו יופר, כי אין לו סוס ולא
הסוס.

עבר הדור הסוב

(המשך מעמוד ג.)

ובאשר הגיע ערב שבת סמוך לחשכה,
בקש הרב את השלש שבת במקום השני
לא רצה לשמח לו, והשישך בנכחו. לשם
בניית השלש, נשקפה העננה, צנה השלש
למביא עננה אחרת, כי בן צנה להביא
את הרב דחף למשפט. ובאשר הובאה
עננה חדשה מת הסוס, באין ברית
הסוסים השלש לחכות לסירו עד אחרי שבת.
הרב הושם בבית-סתר, אבל גם שם
לא נח. הוא פגש שם יחידים שנקשרו
במקומם גדולים, דבר על לבם עד שחזרו
בתשובה וקבלו על עצמם ללכת בדרך
השקטה.

הרב הובא לחקירה ותשובותיו הנבונות
נצמדותו האצילה הטיחה עליהם ירשת
כבוד מפניו, ובגבר חמישים ושלשה ימים.
ביום י"ט בבקליו שחבר מקלאו
היום הזה נקרא אצל חסדיו "סב
הנאצלה" ופד היום הוא נחוג קרב פאר
מדי שנה בשנה.

בעבר שלש שנים הלשינו אנשים רעים
שוב על הרב שהוא באילו יוצר בת
חדשה הרוצה למרד במלך, וכיום ב,
בבסלו נאסר שוב, ובגבר עשרים וחמשה
ימים, ביום כ"ט בבסלו, הוצא משפטו
לאור וזכה בכל אשמה.

הרב חבר הרבה ספרים, ביניהם שלטון
צריך בו לשם ולכרף את כל ההלכות
(הסוף בעמוד ט"ז)

בס' יוסר, כך לו בדרך סתר, והסוס
הלך לשם, כי המשא עליו קבד, לבסוף
אמר הסוס: לסוס;

— למה זה? כל כך סוס, אולי עלי
מצט חזות, כך טוב, כך כל המשא
עלי נסל...

אף הסוס הגבה לא רצה בקול הסוס
לשמח, כל הנה לו והוא כך ושתאם
הסוס מתחילו לבק, עוד האב עומד,
הסוס סמח בלגיו נמח.

למה האב את כל המשא הקבד ושם
אותו על גבי הסוס, ושם נאנח המסכן
בשהוא עומד, כי האב שם עליו גם את
העור, של עבדו של הסוס.

— אויב לי — הסוס צוח — אקלל אני —
הוא נאנח, לא רציתי לעזר לחברי
המסכן, לסוס, ועתה מאין תבוא שונתי
כי עוד מצט אמות בדרךי — — —

הסוס-הרחק מציר ומקפד, בודד בשדה
חי לו אב, שדה הנה לו לא גדול,
ואחריו הנה רק חול, רק חול, אף את
שדהו אהב האב, מכר דבר אחר נקר
כי השדה, זה הקטן — את הסוס הרי נמח,
ולאב הנה סוס והסוס — גם אותם
הסיב לסוס, כמו שאת השדה שמר —
בקצור, עני הנה האב, גם עני וגם חלש
ואת השדה שלו חרש לא בסוס, לא
הסוס בלבד — כי בשניהם גבת אחת.
בשניהם חרש, וכע, בשניהם לעיר נסע,
בשניהם כל משא הובל, בן קבד הנה
בין כל.

ג ש ם

רעם, רעם

הד נהד,

גשם, גשם

רד ורד.

רד על כרם,

על שדה,

עץ ופרח

כה צמא.

גשם, גשם

אל תחדל,

עד כל פרח

רם יגדל ש

שאלו אותו בני האדם, אוי, אב טפש
ולא חכם, איך זה יתרוי תחתם, הסוס
נסים — הן זה אים, בתורה כתוב בברור:
שור והסוס — לרחם אסור, למה לקחת
הסוס נסוס ועל חייך לא תחוס —
אף האב אף לא ענה ואת נעתו הוא
לא שנה, רק למסמים הקשיב, הקשיב
ואחרי כן הוא כך השיב: — אם שני
סוסים לרחם מותר, למה זה הדבר
נאסר, על סוס ועל הסוס, לא זה ולא
זה אינו גבור שבעצמו לכתב יוכל כל
משא וכל משקל — — —

— לא גרע להסביר בדיוק, מה חושב
שם הסוס, אף ברור הדבר, כי לו הצדק
לא לאב — — —

והנה יום אחר, הם ולוהט, הובלו
הסוס והסוס משא קבד, הסוס — בקיחתו

שאלות לפרשת השבוע

החל מגיליון השבוע נפרסם שאלות לפרשת השבוע. כל פתרון נכון של שאלה מזכה את הפותר במספר נקודות הרשום על יד השאלה.

את פתרונות "שאלות השבוע" יש לשלוח למערכת "שערים לנוער", ת.ד. 1210, תל-אביב, עד ליום ד' פרשת בא. מכתב נא לרשום על המעטפה: פתרון שאלות לפרשת השבוע. שאלה א' — מי הם הסבא והנכד, אשר חיו מספר שנים שווה? (נקייה אחת)
שאלה ב' — בת כמה היתה יוכבד בלדתה את משה ואיך נלמד גיל זה מן הכתובים? (2 נקודות)

פרס לזוכים

מספר כים במסמך מבין פותרי השאלות מפרשת השבוע הזה והבא — יעלה עד עשרים וקבוצת זוכים זו תצא בתורת פרס לסיוול, שייערך בסיו בשבט, לשם סיור בקבוצי פועלי אגודת ישראל באזור נחל שורק.

(המשך מעמוד י"ב)

הנוהג. 1. מימינו בסגנון קל ובסדר, למען ירוץ הקורא בו, ובסופו הוסיף קנטרס, בו הוא מקבא את דרכיו בחריפות ובקיאיות. ספרו השני הוא ספר ה"מניא", בו הוא מקבא את יסודי התסודות ונדעו העמקה בעבודת ה'.

בימים ההם קם מלך אדיר נצפית, נפוליאון שמו והוא קבש הרבה צמים נאצרות, והמלך הזה נמן ליהודים בקל האצרות שקבש זכויות קלאות, לכן היו רבים מגדולי ישראל נוטים לצדו, לא כן היתה דעתו של הרב, הוא אמר "אם ינצח נפוליאון, אקמם ירבה האשר בישראל אבל לבס יתחזק מאביהם שבשמים", ועם נסיגת הרוסים לפני הצבא הצרפתי הוא נסוג איתם, ונבא עד הקשר פניני סמוך לעיר קורסק, שם קלה את תקיו וקיום כיד קטבת שנת תקע"ג השיב נשמתו אל על, בהיותו בן ששים ושמונה שנים.

זכר צדיק לבקרה אבי צור

והנה המצאתו של הראב"ע

תענינו היטב בתמונה ותווכחו באיזה אופן הציל רבי אברהם אבן עזרא את תלמידיו ממות (ראה עמוד ט"ו).

הירצות?

מי חיבר את הספר "אהל יעקב", המוכר בעמוד ב' — הריהו ספרו של רבי יעקב קראנץ זצ"ל, המגיד מדובנא המפורסם.

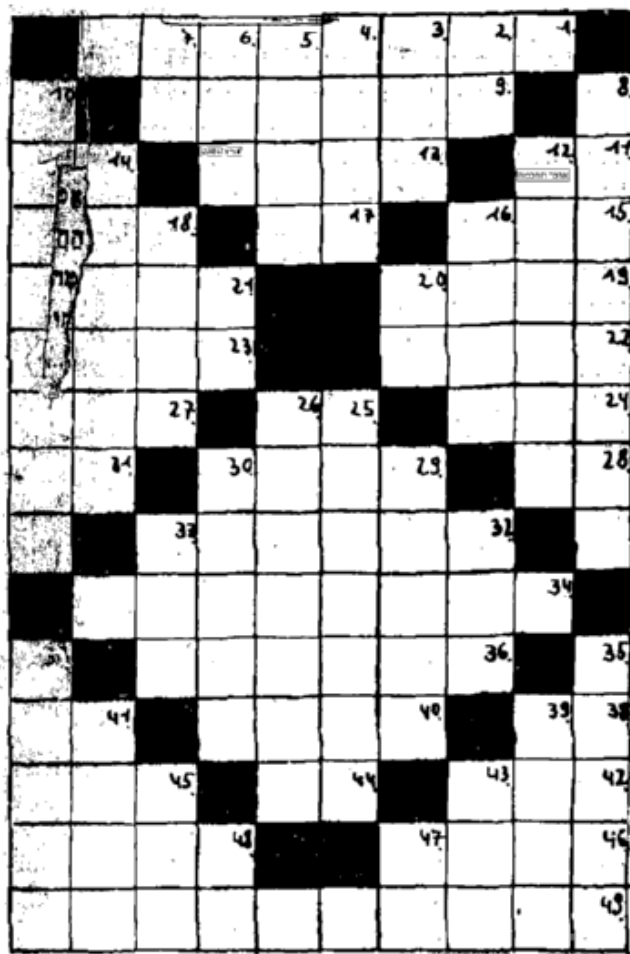
גלגל דברי תורה נעיני קדושה הנמצאים בגיליון זה, או מבקשים שלא להשתמש בו לכל תשמש של בזיון ולא לאריות וכדומה.

תיקון מעות

בעמוד ב' בסוף המאמר "מפרשת השבוע" שובשה השורה האחרונה מהמילים: "החשאים ומתחין לאחר זמן".

האחרים והחשאים והמתחין לאחר זמן, פועלי אגודת ישראל נפוס: א. מוסס, רח' פין ז

תשבץ "שערים"

תשבץ "שערים" מספר 1

מ א ו ז נ :

1) דמויות מרכזיות מפרשת השבוע (9 צייר הולנדי מפורסם (יהודי)
11) מקום שמוכרים בו מירות וירקות (הפוך! בחיסור אות) 13) חקע
14) יושב ראש 15) מחסום בסני המים 17) נוהגים להוסיף
18) הדיו בתוכה 19) טס קטן 21) דמות טרגית (אחת מחמש מגילות)
22) שם מלאך 23) שם חיה, דומה לסוס (בעירבוב אותיות)
24) על-יד 25) על כלנו לקימו 27) בנה של מרים הנביאה 28) כותל (בחיסור אות)
29) מאפיין את הגיבור 31) מזה מורכבת המנגינה 32) חלק של פנינו
34) אדירי התלמוד 36) חיה המחזשת את חיה מדי פעם
38) אחד מגושאי כליו של ה"בית יוסף" 40) ה. י. א. ע. 41) ח' בים 42) חיה
44) מלת שאלה 45) כתם 46) הקיצו (הפוך) 48) דברי (בעירבוב אותיות)
49) משימת דורנו.

מ א ו נ :

2) רן 3) צורר היהודים מורעו של עמלק 4) ביני בני ישראל 5) זמני 6) זריחת השמש 7) מין ירק (בחיסור אות) 8) אחת היבשות
10) אחת מעשר המכות 12) סופר אנגלי דגול 14) מושב חרדי
16) עיר בירה של אחת מארצות ערב 18) את חיי (מת) 20) בקעה
21) מלת קריאה 25) זבולון על ישכון. 26) מוכר ליתידים
29) עיר בירה של הפיליפינים (בחיסור אות) 30) אחת מעשר המכות
32) ו. ב. ס. 33) מה שהיה 35) אחד מנביאי תרי עשר 37) מאפשר את מאוזן
49; 399) בית ספר דתי בתל-אביב 41) עורי עורי שיר
43) מדינה בדרום אמריקה 45) אספקלריה 47) אילן 48) קולת של חפץ

"שערים לנוער" הוספת לשערים גיליון מס' 133 האחרים והחשאים והמתחין לאחר זמן, פועלי אגודת ישראל נפוס: א. מוסס, רח' פין ז

אחרי כבוד אבות וגו'
 (במחנה ישיבה נא וכו')
 וזהו ר"ת (י) השלמה
 הדרה של אבות

הנהגות

- (א) אורח - היינו תורה שלמה
- אחרי הסתלקות הרה"ק
- אין זכר (היה) אבן יסודית תורה
- ב. יד שנה כבודות אמת וכו'
- הנהגות חסידים שנה וחסידות
- ב. הנהגות - חסידות אמת הרה"ק
- הנהגות - חסידות אמת הרה"ק
- (ד) אורח - חסידות אמת הרה"ק
- הנהגות - חסידות אמת הרה"ק
- (ו) אורח - חסידות אמת הרה"ק

הנהגות: חסידות אמת הרה"ק
 (ע"ד) זהו שנה

ע"ד (י) חסידות אמת הרה"ק

הנהגות חסידות אמת הרה"ק
 חסידות אמת הרה"ק
 חסידות אמת הרה"ק
 חסידות אמת הרה"ק

כ"ה, כ"ז מב"א תשי"ב
ברוקלין

הרה"ג הרו"ח אי"א נויב עוסק
בצ"צ וכו' שי

שלום וברכה!

בעתם קבלתי שני מכתביו מב' עקב וא' ראה, וכטח לעת כזאת
כבר מסר לו הרה"ח הווי"ח אי"א כו"ט עוסק בצ"צ וכו' מוהרמח"א שי'
חדקוב, ע"ד המשרות השונות הידועות במשרד המלי"ח, וכן בסדר ג"כ הענין
ע"ד השכירות בבית רבקה, וכבשתו, כשאהי' על הציון של כ"ק מו"ח אדמו"ר
זפוקלה"ח כבג"מ ז"צ, אזכירו ואת ב"ב שיחיו כא"א להמסטרך להם.

בדאי למותר להאריך לדכותי, עיד הסבואר בכמה מקומות בדא"ח וגם בספרי מוסר, בהענין שאתעדליע צריכה להיות לה כלי המתאימה להתעדליע. ופשוט בתכלית הפשיות, שאין צריך להיות חידוש ענין בהליך האתעדליע שמבקשים ומתפללים אודותה. ומה נבהלתי לראותו במשרד הסליח, אשר משתדל ומכריח את הנפש האלקית שלו להסיר ח"ו צלם האלקים מעל פניו, ולגזוז ולהסיר י"ג תקוני דיקנא, שהם מכוונות כנגד י"ג מכילין דרחמי, ואשר הם הם צנורות הפרנסה, וכסבואר בזהר ובדא"ח בכמה מקומות. והאריכות אך למותר, ובפרט לאחד הבא מגזע הספרדים, שאחזו בלימוד הזהר כל הימים, ולא היתה בזה כל התנגדות (כמו שהי' נמצא בקצת מקומות, ובימים הקודמים-נין האשכנזים).

קשה וכבוד לי להאריך בזה, ובטח גם שורות אלו יספיקו.
בלמדי זכות עליו, הנה אולי הכוונה שלו בזה היתה, שכיון שרואה ומתבונן
במרז"ל אשר מזונותיו של אדם קשים כקרי"ס, צלה בודעתו, אולי כדאי
להקל על הקב"ה בסלאכתו, שהוא הזן מביצי כנים עד קרני ראמים, עיי"ז
שיתומה בצורתו החיצונית לכל הגוי'ם, שלא בקל יותר יתנו לו משרה בתור
רב וכיו"ב. אבל דעת, ואפילו לא לנבון, נקל, שהוא היפך האמונה הפשוטה, לומר
אשר עיי"ז שמקילים בקיום מצות התורה, היינו שמתרחקים ח"ו מהמקור,
הנה עיי"ז יושפע שפע רב. ויעוין הסבואר בארוכה בענין למען ספות
הרוה את הצמאה (קו' ימיני).

תקוּתֵי הַזֶּקֶה, אֲשֶׁר הִכַּח שֶׁהִשְׁקִיעַ בּוֹ כֵּיֶן מוֹיֵשׁ אֲדֹמוּרִי זְצוּק־לֵהָאָה נִבְגָּמִים זֵי"ע, בְּתוֹר תַּלְמִידוֹ וְחֹסִיד שְׁלוֹ, יִסִּיעַ בִּידוֹ לִצְאָת מִמְּחֻשְׁבֵּת שְׁעוֹת הַנֶּאֱלָ, וְאִם יֵד עוֹד מִי בִּאֲמֻצָּה יִסְבֹּךְ גַּם לִזֶּה, שֶׁהֵחֵהֵגָה כּוֹז הֵיא לְהִיפֹךְ, לֹא רַק מִשְׁכַּל אֱלֹקֵי אֵלָא גַּם מִשְׁכַּל אֲנוּשֵׁי, שְׁכַל יְהוּדֵי מֵאֲמִינִן, אֲשֶׁר דּוּקָא הַקְבִּי"ה הוּא הַבְּעִיב גַּם בַּעֲוֵה"ז הַגִּשְׁמִי וְהַחֹמֶרִי, וְהוּא רַק הוּא הַקּוֹצֵב מְזוּכּוֹתָיו שֶׁל אָדָם וּבִי"ב, וּבִמְסִילָא גַּם הָאֲתַעֲדִילִית צְרִיבָה לְהִיּוֹת בְּהֵתָאם לִזֶּה.

המחכה לבשויט, והמברכו בהצלחה ברוסניות
ובגשמיות. אשר אצל אימ ואשה הישראלים

ובגשמי'ות אשר אצל איש ואשה הישראלים

בד בבד ילכו

אחרי כן יבין ש'שדה'.

דעלן תש(ורמ בעלן הדור
שיאנו דער רעדע זאל יוד
עס דח' אטא דע וד
יוד גע- פ. דער חזר דע...
דע' עלאב אדעס פ. דער
צוה' ירושלם דעלן

לפנינו- צילום מעמוד "שמועסן" – שיצא לאור לחדש תשרי תשכ"ז - שבו מופיע דינים והלכות לחג הסוכות.

בהערה על זה הואיל כ"ק אדמו"ר זי"ע להעיר בזה להדגיש דינים מיוחדים בקשר לראש השנה וכן חג הסוכות שחל בשבת.

כאמור, הנה לפנינו צילום זה הוא רק דוגמא-לקט ממספר גדול של חוברות "שמועסן" (באידיש) שזכו להגהת הרבי לפני הוצאתם לאור:

שכר

א. אַ גאַנץ סכּוּת טאָר מען נישט עסן אויסערהאַלב פון דער סוכה, אַ מאָלצייט אין וועלכן מען
 עסט ברויט אָדער קייק אין דער גרויס פון אַן איי און מער.

ב. די ערשטע און צווייטע נאכט פון סוכות, אפילו ווען מען וויל בכלל נישט עסן, אדער אפילו ווען עס רעגנט און מען קען נישט איבערווארטן ביז דער רעגן וועט אויפֿהערן, מוז מען עסן אין סוכה חלה אדער גרויס ווייניקסטנס גרויס ווי א זית (אומגעפער ווי א האַלבע איי די גרויס).

ג. אין די איבעריקע טעג, ווען ס'רעגנט אזוי פיל אָן ס'קען איבערגעפירט ווערן דאָס עסן, איז מען פטור פון עסן אין סוכה.

ד. בא יעדן מאַלצייט וואָס מען עסט אין סוכה, נאָך דער ברכת המוציא (אָדער בורא מיני מזונות) מאַכט מען די ברכה לישב בסוכה. — אויב אָבער מען איז נישט אַוועק פֿון סוכה פֿון איין מאַלצייט ביז צום צווייטן, איז גענוג וואָס מען האָט געמאַכט די ברכה לישב בסוכה באַ דעם פֿריערדיקן מאַלצייט.

ה. פרויען זיינען פטור פון עסן אין סוכה.

ביז נאך שמחת תורה טאָר מען וויל ניט באַנוצן מיט די ברעטער פון דער סוכה און מיטן סכך צו אַן אנדער צוועק.

סון דעם ערשטן טאג סכות ביו באך הושענא-רבא דארף מען יעדן טאג, אויסער שבת, בענטשן אתרוג.

ת. פארן בענטשן אתרוג, נעמט מען אין דער רעכטער האנט דעם לולב מיט וועלכן עס זיינען איינגעבונדן אויך די הדסים און ערבות, און מ'מאכט די ברכה „על נטילת לולב“ (דעם ערשטן מאל ווען מען בענטשט אתרוג מאכט מען אויך די ברכה שהחיינו), נאכדעם נעמט מען דעם אתרוג אין דער לינקער האנט, מען לייגט צו דעם אתרוג הארט צום לולב מיט די איבעריקע מינים, און מען שאקלט זיי צוזאמען.

ט. אז מען האט גיט קיין אתרוג אינדערפרי קען מען בענטשן אתרוג אויך שפעטער, ווען ס'איז נאך טאג.

יו"ר (15) 20
 יום א' 20/12 - 21/12
 יום ב' 22/12 - 23/12
 יום ג' 24/12 - 25/12
 יום ד' 26/12 - 27/12
 יום ה' 28/12 - 29/12
 יום ו' 30/12 - 31/12
 יום ז' 1/1 - 2/1
 יום ח' 3/1 - 4/1
 יום ט' 5/1 - 6/1
 יום י' 7/1 - 8/1
 יום י"א 9/1 - 10/1
 יום י"ב 11/1 - 12/1
 יום י"ג 13/1 - 14/1
 יום י"ד 15/1 - 16/1
 יום ט"ו 17/1 - 18/1
 יום ט"ז 19/1 - 20/1
 יום ט"ח 21/1 - 22/1
 יום ט"ט 23/1 - 24/1
 יום ע' 25/1 - 26/1
 יום פ' 27/1 - 28/1
 יום ס' 29/1 - 30/1
 יום ש' 31/1 - 1/2
 יום ז' 2/2 - 3/2
 יום ח' 4/2 - 5/2
 יום ט' 6/2 - 7/2
 יום י' 8/2 - 9/2
 יום י"א 10/2 - 11/2
 יום י"ב 12/2 - 13/2
 יום י"ג 14/2 - 15/2
 יום י"ד 16/2 - 17/2
 יום ט"ו 18/2 - 19/2
 יום ט"ז 20/2 - 21/2
 יום ט"ח 22/2 - 23/2
 יום ט"ט 24/2 - 25/2
 יום ע' 26/2 - 27/2
 יום פ' 28/2 - 29/2
 יום ס' 30/2 - 1/3
 יום ש' 2/3 - 3/3
 יום ז' 4/3 - 5/3
 יום ח' 6/3 - 7/3
 יום ט' 8/3 - 9/3
 יום י' 10/3 - 11/3
 יום י"א 12/3 - 13/3
 יום י"ב 14/3 - 15/3
 יום י"ג 16/3 - 17/3
 יום י"ד 18/3 - 19/3
 יום ט"ו 20/3 - 21/3
 יום ט"ז 22/3 - 23/3
 יום ט"ח 24/3 - 25/3
 יום ט"ט 26/3 - 27/3
 יום ע' 28/3 - 29/3
 יום פ' 30/3 - 31/3
 יום ס' 1/4 - 2/4
 יום ש' 3/4 - 4/4
 יום ז' 5/4 - 6/4
 יום ח' 7/4 - 8/4
 יום ט' 9/4 - 10/4
 יום י' 11/4 - 12/4
 יום י"א 13/4 - 14/4
 יום י"ב 15/4 - 16/4
 יום י"ג 17/4 - 18/4
 יום י"ד 19/4 - 20/4
 יום ט"ו 21/4 - 22/4
 יום ט"ז 23/4 - 24/4
 יום ט"ח 25/4 - 26/4
 יום ט"ט 27/4 - 28/4
 יום ע' 29/4 - 30/4
 יום פ' 1/5 - 2/5
 יום ס' 3/5 - 4/5
 יום ש' 5/5 - 6/5
 יום ז' 7/5 - 8/5
 יום ח' 9/5 - 10/5
 יום ט' 11/5 - 12/5
 יום י' 13/5 - 14/5
 יום י"א 15/5 - 16/5
 יום י"ב 17/5 - 18/5
 יום י"ג 19/5 - 20/5
 יום י"ד 21/5 - 22/5
 יום ט"ו 23/5 - 24/5
 יום ט"ז 25/5 - 26/5
 יום ט"ח 27/5 - 28/5
 יום ט"ט 29/5 - 30/5
 יום ע' 31/5 - 1/6
 יום פ' 2/6 - 3/6
 יום ס' 4/6 - 5/6
 יום ש' 6/6 - 7/6
 יום ז' 8/6 - 9/6
 יום ח' 10/6 - 11/6
 יום ט' 12/6 - 13/6
 יום י' 14/6 - 15/6
 יום י"א 16/6 - 17/6
 יום י"ב 18/6 - 19/6
 יום י"ג 20/6 - 21/6
 יום י"ד 22/6 - 23/6
 יום ט"ו 24/6 - 25/6
 יום ט"ז 26/6 - 27/6
 יום ט"ח 28/6 - 29/6
 יום ט"ט 30/6 - 1/7
 יום ע' 2/7 - 3/7
 יום פ' 4/7 - 5/7
 יום ס' 6/7 - 7/7
 יום ש' 8/7 - 9/7
 יום ז' 10/7 - 11/7
 יום ח' 12/7 - 13/7
 יום ט' 14/7 - 15/7
 יום י' 16/7 - 17/7
 יום י"א 18/7 - 19/7
 יום י"ב 20/7 - 21/7
 יום י"ג 22/7 - 23/7
 יום י"ד 24/7 - 25/7
 יום ט"ו 26/7 - 27/7
 יום ט"ז 28/7 - 29/7
 יום ט"ח 30/7 - 31/7
 יום ט"ט 1/8 - 2/8
 יום ע' 3/8 - 4/8
 יום פ' 5/8 - 6/8
 יום ס' 7/8 - 8/8
 יום ש' 9/8 - 10/8
 יום ז' 11/8 - 12/8
 יום ח' 13/8 - 14/8
 יום ט' 15/8 - 16/8
 יום י' 17/8 - 18/8
 יום י"א 19/8 - 20/8
 יום י"ב 21/8 - 22/8
 יום י"ג 23/8 - 24/8
 יום י"ד 25/8 - 26/8
 יום ט"ו 27/8 - 28/8
 יום ט"ז 29/8 - 30/8
 יום ט"ח 31/8 - 1/9
 יום ט"ט 2/9 - 3/9
 יום ע' 4/9 - 5/9
 יום פ' 6/9 - 7/9
 יום ס' 8/9 - 9/9
 יום ש' 10/9 - 11/9
 יום ז' 12/9 - 13/9
 יום ח' 14/9 - 15/9
 יום ט' 16/9 - 17/9
 יום י' 18/9 - 19/9
 יום י"א 20/9 - 21/9
 יום י"ב 22/9 - 23/9
 יום י"ג 24/9 - 25/9
 יום י"ד 26/9 - 27/9
 יום ט"ו 28/9 - 29/9
 יום ט"ז 30/9 - 1/10
 יום ט"ח 2/10 - 3/10
 יום ט"ט 4/10 - 5/10
 יום ע' 6/10 - 7/10
 יום פ' 8/10 - 9/10
 יום ס' 10/10 - 11/10
 יום ש' 12/10 - 13/10
 יום ז' 14/10 - 15/10
 יום ח' 16/10 - 17/10
 יום ט' 18/10 - 19/10
 יום י' 20/10 - 21/10
 יום י"א 22/10 - 23/10
 יום י"ב 24/10 - 25/10
 יום י"ג 26/10 - 27/10
 יום י"ד 28/10 - 29/10
 יום ט"ו 30/10 - 31/10
 יום ט"ז 1/11 - 2/11
 יום ט"ח 3/11 - 4/11
 יום ט"ט 5/11 - 6/11
 יום ע' 7/11 - 8/11
 יום פ' 9/11 - 10/11
 יום ס' 11/11 - 12/11
 יום ש' 13/11 - 14/11
 יום ז' 15/11 - 16/11
 יום ח' 17/11 - 18/11
 יום ט' 19/11 - 20/11
 יום י' 21/11 - 22/11
 יום י"א 23/11 - 24/11
 יום י"ב 25/11 - 26/11
 יום י"ג 27/11 - 28/11
 יום י"ד 29/11 - 30/11
 יום ט"ו 1/12 - 2/12
 יום ט"ז 3/12 - 4/12
 יום ט"ח 5/12 - 6/12
 יום ט"ט 7/12 - 8/12
 יום ע' 9/12 - 10/12
 יום פ' 11/12 - 12/12
 יום ס' 13/12 - 14/12
 יום ש' 15/12 - 16/12
 יום ז' 17/12 - 18/12
 יום ח' 19/12 - 20/12
 יום ט' 21/12 - 22/12
 יום י' 23/12 - 24/12
 יום י"א 25/12 - 26/12
 יום י"ב 27/12 - 28/12
 יום י"ג 29/12 - 30/12
 יום י"ד 31/12 - 1/1
 יום ט"ו 2/1 - 3/1
 יום ט"ז 4/1 - 5/1
 יום ט"ח 6/1 - 7/1
 יום ט"ט 8/1 - 9/1
 יום ע' 10/1 - 11/1
 יום פ' 12/1 - 13/1
 יום ס' 14/1 - 15/1
 יום ש' 16/1 - 17/1
 יום ז' 18/1 - 19/1
 יום ח' 20/1 - 21/1
 יום ט' 22/1 - 23/1
 יום י' 24/1 - 25/1
 יום י"א 26/1 - 27/1
 יום י"ב 28/1 - 29/1
 יום י"ג 30/1 - 31/1
 יום י"ד 1/2 - 2/2
 יום ט"ו 3/2 - 4/2
 יום ט"ז 5/2 - 6/2
 יום ט"ח 7/2 - 8/2
 יום ט"ט 9/2 - 10/2
 יום ע'